

met de hulp van vrouw en kinderen in allerijl uitgebreid en versterkt. In hetzelfde jaar werden ook in het oosten en het westen de bolwerken aangelegd buiten de Oostpoort en de Schiedamsche poort ¹⁾).

Bij den opzet van Rotterdam's oudste plan had men zooals weldra zou blijken zich vergist: de stad was wel, gelijk in de Groote kroniek van Holland wordt gezegd, „wijd en groot begrepen”, maar er was niet alleen *te ver* maar ook *verkeerd* gegrepen. Zoo men al rekening had gehouden met de aantrekkingskracht die de rivier uitoefende, niet alzo met de omstandigheid, dat de plaat vóór de stad, het nieuwland, ook ruimte te over bood tot uitbreiding. Het gevolg was dat de stad vooral in het noorden „weinig bewoont en betimmert” ²⁾ was en dus moeilijk te verdedigen, wat toen uittermate zwaar woog: een groot deel der bevolking zocht den waterkant omdat het daar zijn bestaan vond, ver van de kunstwerken, die het aan de landzijde beschermen moesten.

Na den val der Hoekschen in 1489 toen het aantal huizen, dat in 1477 nog 1275 bedroeg, sterk teruggelopen was, zoodat het in 1496 geen 1000 haalde, achtte de Landsregering, geleerd door de ervaring in den Jonker Fransen oorlog opgedaan, het dan ook gewenscht aan deze gevaarlijke situatie een einde te maken door de stad aan de noordzijde te doen intrekken: van de Goudschepoort 300 treden in de breedte, van de Oostpoort tot aan de Rotte 1050 treden in de lengte ³⁾).

De vesten, welke aan die zijde vroeger ongeveer het beloop volgden van de latere Warande, Jan van Loonslaan en Boschlaan, kwamen nu op de plaats van Pompenburger en Goudsche Singel; en de poort, die den weg naar Gouda afsloot, kreeg haar plaats aan het noordeinde van de Goudsche of Oost-Wagenstraat.

1) Rotterdam was in 1488 bij verrassing ingenomen door Jonker Frans van Brederode.

Vergelijk W. van der Sluys, Verhaal van den Jonker Fransen oorlog. Br. II. blz. 69/70 en 75.

2) Uit Groote kroniek van Holland. Br. II blz. 242.

3) Bronnen II blz. 255, 410, 519.